

[Ole Henriksen]

når der kommer disse striber af indgreb i det sydlige Danmark, så må vi også prøve at anlægge kriteriet en ekstraordinær situation, og sådanne situationer har der jo været mange af i den forløbne tid.

Vi har også principper vedrørende Grønland, bl.a. at det skal have større og større selvbestemmelse. Vi havde meget gerne set den situation, at grønlænderne havde haft bedre hånd om udviklingen deroppe, at man havde givet større selvbestemmelse til hjemmestyret i Grønland. Vi er fuldt på det rene med, at der her er tale om livsvigtige områder, og vi er da også vant til i det sydlige Danmark, at når der er en konflikt under optræk, så undtager LO, eller hvem man måtte høre under, netop disse områder fra konflikt.

Det, som vel er baggrunden for, at vi skal diskutere forslaget i dag, er, at vi har en meget klar fornemmelse af, at her har man ikke ført forhandlingerne til ende. Ministeren har efter alt at dømme ikke behandlet sin modpart – igennem aftalenævnet, eller hvordan det nu foregår – på fair måde, har ikke givet maskinmestrene forhandlingsmuligheder. Der foreligger rent faktisk et tilbud fra maskinmestrene om at forhandle om undtagelser i Grønland, og det er dog ganske uforståeligt, at en forhandling ikke kan føres til ende med et sådant tilbud fra modparten. Det er ganske uhørt i overenskomstforhandlinger. Det er muligt, at ministeren ikke er vant til at forhandle overenskomster på arbejdsmarkedet, men her er der altså tale om et tilbud. Også under hensyn til, at der i forslagets § 3 står, at der skal forhandles til 15. november 1984 – det mener jeg at man skal gøre på alle andre områder, og der konfliktes jo normalt ikke, så længe der forhandles – synes jeg, at man skal forhandle videre og se, om forhandlingsmulighederne er udtømt, inden man går til så drastiske indgreb som her.

Endelig er vi bekymrede ved knæsettelsen i forslaget af den 2 pct.s lønramme, som vi ved at regeringen meget gerne vil have ført igennem også her i Syddanmark.

Jeg kan i hvert fald sige for SFs vedkommende, at vi under ingen omstændigheder kan stemme for det forslag, som ligger her. Det kan vi ikke. Vi må sige, at også de 2 pct. spiller en afgørende rolle for os, for vi er helt sikre på, at det ser vi igen, når vi når ind i

1985. Så der er altså fra vores side ingen accept af dette.

Vi lægger megen vægt på, at dette er en indstilling, som samtlige partier i landstinget og også den grønlandske fagbevægelse står bag ved, det vil vi da gerne sige. Men vi vil ikke være slaver af vores principper til nogen af siderne, og derfor må jeg sige allerede nu, at vi formentlig vil undlade at stemme, når vi når til tredje behandling af denne sag.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre tilslutter sig det fremsatte lovforslag. Vi gør det, fordi det grønlandske hjemmestyre har anmodet regeringen om at gribe ind, og med den begrundelse, at det er nødvendigt at hindre konflikten, fordi der kan blive tale om en livstruende situation.

Jeg skal i tilknytning hertil sige, at vi jo tiltrådte et parallelt initiativ i 1981, hvor der var den samme begrundelse og argumentation.

Birgith Mogensen (CD):

Jeg vil gerne udtrykke glæde over den handlekraft, regeringen har lagt for dagen i denne alvorlige sag. Der er tale om et område, der er overordentlig livsvigtigt for det grønlandske samfund. En lammelse af de offentlige anlæg og værker vil få store økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser, som i værste fald kunne betyde tab af menneskeliv.

Det er også med tilfredshed, jeg kan konstatere, at der er enighed imellem Grønlands landsstyre og den danske regering om at forhindre den truende konflikt blandt maskinmestrene i Grønland med et lovindgreb. Det er nødvendigt, at tinget vedtager det foreliggende forslag, således at en strejke kan afværges, inden den træder i kraft den 1. september 1984, det vil sige allerede ved midnat grønlandsk tid.

Denne forlængelseslov vedrører overenskomstperioden 1983–1985 og har således ikke noget at gøre med de kommende danske overenskomstforhandlinger. I denne forbindelse finder jeg det vigtigt at understrege, at den i lovforslaget fastsatte beløbsramme på 2 pct. skal sammenholdes med, at den automatiske dyrtidsregulering i modsætning til i Danmark er bevaret i Grønland. Bevarelsen